

Kihagyott szövegrészek.

A Dunántúl népsűrűségének ismeretében becsülhető a Kárpátmedence maradék részének lakosság száma is.¹. Tehát *a római uralom elején a Kárpátmedence összlakossága 350.000-50.000* (Bécsi Medence)

+450.000+80.000 +60.000 = 890.000 (közel 1 millió) fő lehetett.

A VII-IX századból a régészet gyér emlékei ellenére maradtak nyomok a szőlő termelésről²⁻³. A honfoglalást megelőző bortermelésről külföldi krónikák tudósítanak.⁴⁻⁵⁻⁶⁻⁷

A Kárpátmedencében elterjedt volt *a szőlőtermelésnek egy archaikus formája* is, mely a *vadszőlő (Vitis silvestris)* ⁸ *egyedi példányait* vette művelés alá. A vadszőlő ápolása inkább a Dunántúlon kívüli országrészekben terjedt el, de a volt pannón területen is előfordult. A telepített szőlő nagyobb arányú jelenléte a Dunántúlon római hatásra utal.

Mese és mondavilágunk töredékei a magyar népmesékben nyomkövethetők, bizonyított írásbeli emlékek azonban nem maradtak fenn.

A 36. lábjegyzetben idézett szerző :O.J. Maenchen-H. a vulgares népet hunoknak vélte.⁹ A fennforgó esetben háromszoros cáfolata van az okfejtésének:

1) A szövegben tisztán álló vulgares (és nem **bulgares**) olvasatánál senki nem gondolhat hunokra avagy avarokra.

---

¹ A becslés a termőföld minősége alapján történhet. A dunántúlihoz hasonló termékenyséű terület kb 80.000 km² (Kisalföld, az északi dombos vidék a hegyektől a Tiszáig és a Tiszántúl keleti fele Zempléntől az Aldunáig), tehát 5,0/km² népsűrűséggel számolva a területen 450.000 -en éltek az I. évezred elején. A rosszabb minőségű földek:(a Duna-Tisza köze középső része, Deliblát, Erdélyi Medence erdőmentes része stb) területét együtt 40.000 km² -nek véve, 2,0/ km² népsűrűségnél , ezen tájakon 80.000 ember élhetett. Végül a 125.000 km² erdőben, 0,5/km² népsűrűséget véve alapul, 60.000 fővel számolhatunk.

²

³

⁴

⁵

⁶

⁷

⁸

⁹ O. M.-H. magyarázata:(I. mű 96. old.) Paulus azért nevezte vulgaresnek a hunokat, mert az olvasói a hunokról hallva az avarokra gondolhattak volna. Elég hajmeresztő okfejtés, de mint az az elkövetkezőkből kiderül, Paulus Diaconus vonzza a képtelen magyarázatokat. A " vulgares" elhunósítása nem O. M.-H. ötlete. Német történetírók önérzetét bántotta a germán törzsek szolgálai behódolása a hunok pusztai lovasai előtt. Ezért faragták Paulus D. krónikájából a lehetetlen mesét: Egy germán törzs, a leg-"tüchtig"-ebb, a longobárd, azért egyszer le tudta győzni a hunokat. Paulus ti. a továbbiakban elmeséli, hogy a longobárd királyfi , megmenekülve az éjjeli vérfürdőből , ahol apját is megölték , később legyőzte a "vulgares"-eket.

2) A hunok legfontosabb, harcban használt érzékszerve a látás volt. Rettenetes nyilaikat csak nappal használhatták. Soha nem támadtak éjjel. Teljességgel lehetetlen az éjjeli vérfürdőt rendező parasztok hunokká minősítése.

3) A bulgárokat több mint egy évszázaddal később említi először a krónika, és pedig az Aldunánál.

3.3.1.2. Paulus Diaconus a Hist.Langob. 2.könyv 26.bekezdésében más néptörödékek között említi egy "vulgares" csoportot, amelyik Alboin langobárd királlyal együtt hagyta el Pannóniát.¹⁰ A néptörödékeket külön-külön helységeiben telepítették le, melyek egészen Paulus idejéig (több mint 200 év) a menekült népcsoport nevét viselték.

Még egy biztosnak látszó "vulgares" található az avar uralmat megelőző korszakból :Cassiodornál Sirmium bevételének leírásánál.Cassiodorus "Vulgares"-e ugyanazt a pannóniai paraszti népet jelenthette, amelyikről a 3.3.1.1. szakaszban már szó volt. A nyugatrómai uralom végén a rómaiak Sirmiumnál a gepidák ellen¹¹ nem ismeretlen nomádokat (protobulgárok) hívtak segítségül a Kárpátokon túl elterülő steppéről, hanem a helybeli, általuk ismert "vulgares" nép fiait. Egy népnek és főfoglalkozásának egyetlen szóval való megjelölésére van a kora középkorban egy másik (közismertebb) példa :*a vlachok neve (hegyipásztorok népe a Balkánfélsziget hegyein).*Nemtudni melyik nyelv volt ott, akkor, az V. század első felében ebben a keverékben domináns, de lehetett *a magyar is*

____A vulgares-bulgares népnév évszázadokon át jelen van a forrásokban. Ezen évszázadok két időszakra tagozódnak : 1) A vulgares kor (bulgares nélkül) a 420-as évektől 530-ig. 2) Bulgares és vulgares vegyes előfordulása 530-900-ig.____

Ugyanő viszont a "Historia Romana"-ban (XV ,19) az V. sz. végén a Balkán keleti részén dülő nomádokat **Bulgarisnak** nevezi.

3.3.4.2.1.Az V. sz. első felében¹²⁻¹³⁻¹⁴, 422 és 446 között , a langobárdok vándorlás közben elérték a Kárpátmedencét¹⁵. A Morva avagy a Vág folyón üvaló átkelés után¹⁶ éjjeli táborukat megtámadta egy nép, amelyet Paulus Diaconus *vulgares*-nek nevezett¹⁷. . A Historia Langobardorumot a VIII. sz. második felében irták le, tehát azt a bizonyos népséget még akkor is *vulgareshént* emlegették.

Mindennemű kevergetés ellenére , ha a két vulgares népcsoport egyidőben és azonos térségben lépett fel, akkor azok a szerzők is különbözőképpen nevezték őket. (L.lábj. 23c ,27c), akik különben mindkét népet azonos szóval emlegették.A Kárpátmedence kora középkori eseményeiről lakosainak írástudatlansága következtében távol élő krónikaírók tájékoztatnak. olykor mindkét népet azonos néven nevezték,

¹⁰ Ezek nem lehettek

¹¹ W. P. id. mű 417.old. 6.12. 21. jegyzet

¹² V. Besevliev ...protobulgarische.....Geschichte 75. old. "Drinov keltezése alapján" : 422-ben

¹³ Menghin : " Die Langobarden" (A mű végén táblázat) keltezés 425-re

¹⁴ Otto Maenchen-Helfen: "Die Welt der Hunnen"-ben 439 és 446 közé keltezi az éjjeli csatát.

¹⁵ Besevliev szerint (id. mű 75. oldal) a Kárpátmedence peremén az V. sz. elején. A VII.sz. közepén létrejött Fredegar krónika szerint (III:65) a csata *a Dunánál* történt volna és pedig *a hunokkal*

¹⁶ Avenarius szerint az éjjeli csata *a Kisalföld szlovákiai részén* volt.

¹⁷ Paulus Diaconus Historia Langobardorum I. 16-17-ban a következőket írta : *A vulgares* népség hatalmas vérengzést vitt végbe éjjel a langobárdok között, magát a királyt is megölték. Új vezérük rábeszélésére azonban utánamentek az ellenségnek és most már nappali küzdelemben legyőzték őket.

azonban ha a népcsoportok egyidőben és színhelyen léptek fel, akkor tudtak megkülönböztetni. A későbbi idők, kivált a jelenidő történetírói, már nem tudják, hogy egykoron két népről volt szó. Nem könnyű feladat tehát, a "vulgares" nép (=a kárpátmedencei) kora-középkori történelmének a feltárása

A forrásokban eleinte csakis a "vulgares", később inkább a "bulgares"- volt ismert, bár a vulgares a IX. sz.-ig fennmaradt.

Fontos ez a V azért, mert az itt leírt éjjeli csatára alapozva született meg a pannon bulgárok fogalma, amit a betacizmus, és a görög Abc-ben a B betű hiánya továbbra is életben tartott

A vulgares népnév még a IX. sz.-ban is megvolt.

Bár a VI.-VIII. sz. krónikáiban túlsúlyban fordul elő a *bulgár* a vulgaresrel szemben (megokolás a 3.3.2.3. és 3.3.2.4. pontokban), de akkor még megkülönböztették a két népcsoportot egymástól (pl. Paulus D.) Ezzel szemben a XX. sz. történetírói ha véletlenül betű szerint vulgarest másolnak is ki a forrásból, ezt zárójelben bulgaresnek magyarázzák.

3.3.4.7. A "vulgarii a IX. században.

A honfoglalás előtti időből (866 és 890 között) egy ismeretlen bajorországi geográfustól (valószínűen lelkésztől) maradt ránk egy írásrészlet (fragmentum), mely felsorolja a szlávok országait.¹⁸ Északnyugatról délkeleti irányban haladva a csehek és a morvák után 12.- nek a "vulgarii" népet sorolja fel.¹⁹ A rossz latinságú szöveg értelme a következő: "A "vulgarii"-k területe hatalmas, népük töménytelenül sok,(de csak) öt városuk van, mert ámbár nagy sokaság van belőlük, nem szokásuk városokat építeni"²⁰ A leírás illik arra a parasztnépre, melyet a honfoglalók a Kárpátmedencében találtak.

A tünetek tavaly nyáron itt, Rohoncon, aranyér panaszokkal kezdődtek, aminek nem tulajdonítottam nagyobb jelentőséget, mert a nyár foyamán orvosi kezeléssel el is múltak. Recklinghausenben a kezelőorvosomnak elmondtam nyári kellemetlenségeimet, és kértem, hogy amint a rohonci orvos javasolta, utaljon be a proktológiára a bélrendszerem kivizsgálására. Ő a vérképem (vérszegénység) és saját vizsgálata alapján urológushoz küldött. Egymás után két urológus is kivizsgált, akik megállapították, hogy bár a prosztatám nincs egészen rendben, de a vérkép rendellenességei nem attól származnak. A prosztatában daganat nincs, eltávolítása nem szükséges. December közepén hirtelen szorulásos lettem, amivel azelőtti életemben soha nem volt bajom. Naponkint kellett hashajtót bevennem. De azért még egy felesleges urológiai vizsgálaton át kellett esnem, míg végre januárban orvosom beutalt a proktológiára. Az itt szokásos vizsgálatokat testi adottságaim miatt nem tudták eredményesen kivitelezni, ezért február közepén radiológiai úton (röntgen) állapították meg panaszaim okozóját, vagyis találtak egy daganatot a vastag- és vékonybél találkozásánál, melyet azonnal el kellett távolítani.

Boczek : Codex Diplomaticus Moraviae.(Reprint 1936) XCIII.67-68 old.a bajor geográfus felsorolásában a vulgarii nép említése.

¹⁸ Boczek : Codex diplomaticus Moraviae (Reprint 1936) .XCIII. 67-68.old.

¹⁹ "Vulgarii regio est immensa et populus multus habens ciuitates V, eo quod multitudo magna ex eis sit, et non sit eis opus ciuitates habere."

²⁰ A cseheknél 15, a morváknál 11 várost említ a szöveg. Általában mindenütt több várost sorol fel, mint a vulgarii-knál, de a többi népnél nem fordulnak elő a kifejezetten nagy lakosságszámra és nagy területi kiterjedésre utaló jelzők, mint: immens, multus, magna multitudo.

Utóbbi ,úgy keleti, mint nyugati irányban néhány száz km-rel tágasabb területet adott meg, mit Udolph (határok a Dnjeperen ill.a Visztulán túl).Az őshazának megadott területeket nagyrészt erdők borították. A *szlávok szívesen települtek erdők közé, a tisztásokra, ligetekbe, folyók völgyeibe, elrejtőzve ellenségeik elöl a fák lombjai alatt. Innen évszázadok sokaságán át szívárogtak északkeleti irányba* (4. ábra), a *finnugorok és a baltiak ritkábban lakott, sűrűbb erdőkkel borított hazájába*²¹, a mai Oroszország területére. Így alakult ki az I. évezred első felében (Attila halála előtt) a szlávok *népvándorlás előtti lakóterülete. Népvándorlásuk külső nyomás nélkül, robbanásszerűen* indult meg az V. sz. utolsó éveiben , és *pedig nyugati és déli irányba*. Nyugat felé hamarosan átlépték az Oderát , elárasztották a területet az Elbáig (a volt Keletnémetországot) és még a VI. sz.-ban egyes csoportok az Elbától nyugatra is letelepedtek. (4.ábra kereszt-sraffozott terület.)

Egyidejűleg kezdődött a szláv népmozgás déli irányban is,tehát kb 70 évvel az *avarok érkezése előtt* . A szlávok vándorlása a VII.sz-ban be is fejeződött. Másfél évszázad alatt, 100-as-1000-es rrajokban , de szünet nélkül követve egymást milliós tömegek kerestek nyugaton és délen új hazát nyugatra vándoroltak egy maradtak a szlávok többi részével . *Nem úgy a délszlávok ,akiket a népvándorlástól napjainkig a Kárpátmedence és Románia népei választottak el nyelvrokonaik hatalmas tömbjétől.* A 4.sz.ábra ,mely a szlávok településterületeit mutatja a IX. sz.-beli állapotot rögzíti : a magyar honfoglalás előtt ,de a szlávok migrációja után létrejött nyelvterületet.²² A szláv szerző adatgyűjtése alapján létrejött térkép bizonyítja, hogy a

magyar történelemírással ellentétben a Kárpátmedence területének legnagyobb hányadán soha nem volt szláv lakosság. Figyelembevée a jó évszázaddal későbbi állapotról elkészített Kniezsa féle nemzetiségi térkép következtében a xxxxxxxxxxxx féle szláv elterjedtség területe a 4. sz ábrán a besötétített területtel csökkentendő.

3.4.2. A szláv történetírók hatása a történelemtudományra.

A 4. ábra térképe bizonyítja , hogy a jelenkor szláv történetírói (*magyar kollégáikkal ellentétben*) tudatában vannak annak ,*hogy a Kárpátmedence lakói a honfoglalás előtt nem szlávok voltak.* Az elmúlt évszázadban nagyon felerősödött a *pánszláv mozgalom* , melynek legnagyobb hatású történelemírója a jelenlegi Szlovákiában született P.J.Safarik.²³Schafarik elképzeléseit a Slavische Altertühermer c.

²¹ Jürgen Udolph id. mű 1. old.

²²

²³

művében²⁴ foglalta össze. Az itt felhalmozott , hazafias érzelmektől sugalmazott elferdítésekből (sokaságuk miatt) ezen vitairat keretében csak a kirívó esetekkel foglalkozunk , melyek a történelemírásra , a békeszerződésre és a szlovákok nacionalizmusára a mai napig kihatnak. Tehát *Safarik itt megválaszolendő téves tézisei:*

3.4.2.1. *A szlávok már a rómaiak előtt a Kárpátmedencében voltak, amit a Balaton szláv nevének (pelso) latinba való átvétele is bizonyít.(Ugyanezt állítja Niederle is).*

Válasz ²⁵:_Schwarz E. szerint a szó eredete illír és általában vizeket jelent . Ugyanitt²⁶

még néhány más szó szláv etymológiáját is megcáfolja melyekkel szláv szerzők VI. sz. előtti középeurópai ittlétüket próbálták bizonygatni.

3.4.2.2.*A szarmaták (Jazygok) Safarik szerint két néptörzsből állottak.: az urakodó réteg = sarmatae liberi, az alsó réteg= sarmatae servi, mely utóbbinak, minthogy földművelő volt, Safarik szerint szlávnak kellett lennie.*²⁷ A Priskos féle követség uti naplójában előforduló "szláv" szavak alapján erre az eredményre jutott Poulik is.²⁸

A szavak szláv mivolta azonban nem bizonyítható.(L. 102 lj.) Egyáltalán semmiféle szláv jelenlét Középeurópában és a Balkánon a VI. sz. előtt.nem volt

3.4.2.3.*A descriptio törzseinek elszlávosítása,különös tekintettel egy északnémetországi szláv törzs "honosítására" Bodrog megyében (Bács-Bodrog déli fele)* A geográfus, amint az a 3.3.6.-ból már ismert, nem a szláv népek listáját állította össze , hanem egy leírást = "*descriptio-*" t *térítési célokra a Dunától észara lakó törzsekről* . Safarik sok esetben önkényesen szlávnak nyilvánította a descriptio nem szláv népeit. A leírást egészében is a szláv népek listájának nevezi . Meghatározását az egész utánakövetkező irodalom is átvette. Jóval előtte egy másik szláv történétíró , Dobrovsky²⁹ szerint a felsorolt 58 népből *csak 30, tehát alig a többség volt szláv*. Safarik megkísérli az egész Kárpátmedencét a honfoglalás előtt szlávvá változtatni , amit úgy ér el , hogy a honfoglaló magyarokat az őslakos szláv törzsek kiirtójának és elűzőjének nyilvánítja³⁰, akiknek a helyét azután a magyarok foglalták volna el. Egy magyar honfoglaláskor elpusztult *Bodrog megyei szláv törzset* fedez fel a valószínűleg Északnémetországban megtelepült osterabtrezi-kben. A szláv népvándorlás folyamán az első nyugatra vándorolt

²⁴

²⁵ Südost Forschungen : Internat. Zeitschrift für Geschichte .... Südosteuropas. Band XV.1956. 86-106 old :Ernst Schwarz Das Vordringen der Slawen nach Westen.A 92. oldalon foglalkozik a "Pelso"-val ,mely szerinte a Keleti Alpokban mint völgy- és folyó-elnevezés többszörösen előfordul. A helységnev Pöls, a Judenburgtól keletre a Murába ömlő Pöls patak , a Balaton 890-ből eredő neve Pelissa , valamint a 982-ből származó Pelisa . A Convers. Baioarum et Carantarum S 9. a Balaton= Lacus Pelissa Inferior.

²⁶ Id. írásmű 92-94. old.

²⁷ Safarik Slavische Alterthümer I 344.old..Safarik a szolga szarmaták szláv földművelő mivoltát a bizánci Theodosius császár által Priskos vezetésével Attilához küldött követség uti élményeinek leírásában előforduló "szláv" szavak alapján állapítja meg. Safarik következtetése, hogy a , nemsokkal a szarmaták után , a hun időben *ottalált nép földművelő lehetett* , valószínűleg helyes , azonban *nem volt szláv*. L.102 lj.

²⁸ Ernst Schwarz (id. mű 97-98.old) kifejti , hogy a Priskos által egyébként szkítának nevezett nép kérdéses szavai más indogermán nyelvben is előfordulnak , szlávságuk tehát nem bizonyított.

²⁹

³⁰ Safarik : Slavische Alterthümer II. 202. old. Itt a 3. lábjegyzetben hivatkozik Anonymus krónikájára.

és ott megtelepedett törzs a Keleti Tenger déli partján , az *abodritek* törzse. A törzs nevét a szlavisztikus Perwolf³¹ vándorlásából és a szláv tömbhöz viszonyított helyzetéből úgy vezeti le ,hogy ők *azok , akik az Oderán túl laknak. Itt ob= túl ; odra=víz* (természetesen Odera változatlanul a határfolyó). Az "obodrit" átváltozott idővel "abodrit"-tá ,avagy ahogyan magukat nevezték "abtrezi"-vé. A geográfus listájában a Nortabtrezi és Osterabtrezi törzsnevek kizárólag német³² környezetben jöhetett létre , mert egyetlen szláv nyelvben sem fordul elő Nord vagy Ost , mint égtáj. Az 5. ábra mutatja az egyetlen területet , amely az "osterabtrezi"-k települési területeként egyáltalán számba jöhet :a Keleti Tenger déli partján Lübecktől keletre. Az abodritok földjének ezen része lehetett az "osterabodrit" terület . Innen nyugatra ,fel a dánokig települt abodrit törzset a XI. sz-tól "wagrier-" nek nevezték . A geográfus idejében ők lehettek a "nortabtrezi"-k.

Az ostabodritokról a description kívül csak egyetlen forrás emlékezik meg :a 823-as Frank Évkönyv³³ ahol említés történik arról , hogy a szláv *wilzek* (az abodritek keleti szomszédai) az "*orientales Abodriti*"- vel vívott csatában királyukat elvesztették. A Keleti Tenger partján települt abodritok még négy évszázadon át szerepeltek a történelem színpadán. A geográfuson és az említett Frank Évkönyvön kívül a források nem emlegetnek különálló törzsként a nord- és ostabodritokat, de többször is tudósítanak a törzs két (sőt több) egyenrangú fejedelméről.³⁴ A IX. sz. második és harmadik évtizedében a Frank Évkönyvekben³⁵ felmerült egy másik , abodritnak (de nem ostabodritnak) nevezett nép az Alduna és a bulgár Dácia között. Safarik úgy találta, hogy az "osterabtrezi" településterületnek a Kárpátokon belül kellett lennie . Megokolása: 1) Itt terül el Bodrog megye és tőle északra (mintegy 500 km-re) folyik a Bodrog 2) Bodrog 4 betűje egyezik az abodrit 4 betűjével³⁶

Szerinte az "osterabtrezi"- k Bodrog megyében éltek . Annak ellenére, hogy 1) az abodritok névadója, az Odera folyó 2000 km-re ÉÉK-re ömlik a tengerbe , 2) hogy a "nortabtrezik" Bodrog megyétől 2000 km-re É-ra települtek , tehát a bodrogmegyei

³¹ Josef Perwolf Slavische Völkernamen az:" Archiv für slavische Philologie" folyóirat 7. évf. 1883. 590-628. old. 595. old.

³² Dobrovski

³³ Annales regni Francorum F. Kurze kiadásában 1895-ben Év 823 ..160

³⁴ W. Fritze: Datierung des Geografus Bavarus a " Zeitschrift für slavische Philologie 1952 évf.329-332 o.

³⁵ Annales regni Francorum (818-ból és 824-ből). Csak itt szerepel ez a *másik abodrit* nép.

³⁶ Safarik Bodrog helyett Bodrival nyomatékosabban bizonyíthatott volna , mert 1) akkor abodrit-tal nem 4, hanem 5 betű egyezett volna éspedig 2) nem csupán két esetben , hanem X ezerszer (a Kárpátmedencében futkosó Bodri kutyák számának függvényében).

abodritokat *südbordit*-nak kellett volna nevezni. 3) Bodrog megye közvetlen szomszédságból hiányoztak azok a németek, akik a VIII-IX sz.-ban kialakult új keleti tartományukat (Ausztriát) *OSTER*-Reichnek nevezték el. *Csakis ebben a korban hívták német nyelvterületen "Oster"-nek a keletet.*

Safarik csak azért telepítette képzeletében az "osterabtrezi"-ket Bodrog megyébe, hogy a honfoglaló magyarok "bűneit" ennek a szláv törzsnek a megsemmisítésével is növelhesse. A honfoglalók pedig nem pusztíthattak el szláv törzseket a Kárpátmedencében, minthogy a terület (a 20. sz. kevésbé nacionalista szláv történészei szerint) túlnyomóan szlávmetes volt. (L. 4. ábra.) *A honfoglalás előtti népesség szláv mivoltát a nemzetközi történelemírás (így a magyar is) átvette és mindmáig tartja is.*

Feltehetően a *Bodriciknál* neveztek először házőrző ebet *Bodrinak*, mely névben 5 betű azonos Bodrici első betűivel (Bodrogban csak 4 .) A Bodri név az egész Kárpátmedencében még a honfoglalás előtt elterjedt (mert mindenütt szlávok ültek). Azután jöttek a honfoglaló magyarok, akik a szlávok nagy részét kiirtották vagy elkergették. A Kárpátmedence minden falujában jelenleg is futkosó sok 1000 Bodri bizonyítja, hogy a szlávok hajdan az egész terület kizárólagos lakói lehettek.

A "dunai abodritok"-at nemcsak az általános történelemírás vette át (kevés kivételtől eltekintve³⁷) hanem a magyar történelemírás is elfogadta. A közömbösség, hogy t.i. kik éltek közvetlenül a honfoglalás előtt a későbbi magyar területen a Kárpátmedencén kívül élő népeknekél inkább érthető, mint a magyarnál L. *abodriti a Bánátban a IX. sz.-ban* "A magyarok krónikája" c.³⁸ 1995-ben a miliecentenarium alkalmából kiadott történelmi munkában

Talán azért nem írt vulgarest, hogy jobban megkülönböztethetők legyenek a bulgároktól, akik akkor, Simeon cár uralma alatt, (egy két évtizeddel a magyar honfoglalás előtt), dicsőséges haditetteikkel túlságosan magukra vonták a figyelmet

Az elfoglalt területtől északkeletre (morva-szlovák) és délnyugatra (szlovén) szlávok települtek (vízszintes sraffozás). A szláv területeket összekötve kiadódik a 13-al jelzett két térség, mely a vulgarii-k Rábától nyugatra eső országrészét is magába foglalja. (sraffozás keresztben).

37

38